

Ministeriet for Henvisningen af Andragendet og vil fortsætte Forhandlingerne med Udvalget derovre i Haab om, at den Tid maa komme, da der kan stilles Forslag denne Sag vedrørende.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.

Indstilling Nr. 12 af Udvalget
vedtoges enstemmigt med 69 Stemmer.

Til Forhandling sættes derefter de *Ministerens for offentlige Arbejder* vedrørende Indstillinger, nemlig Indstillingerne Nr. 3 — af et *Mindretal* (N. C. Christensen, K. M. Klausen og Marott) —, 10 — af samme *Mindretal* — og 14 — af *Udvalget* —, Betænkningens Nr. 18, 34 og 43 (se Tillæg B. Sp. 607, 619 og 627).

Ordføreren (Nørhave): Der er kun eet Andragende, som hele Udvalget er enig om at henvise til Ministeren for offentlige Arbejder, nemlig Betænkningens Nr. 43. Det er fremkommet fra Sogneraadene for Lyngby, Albøge m. fl. Kommuner i Randers Amt og vedrører Anlæg af et Side-spør ved Hallendrup Billetsalgssted. Dette Billetsalgssted ligger paa Ryomgaard—Grenaa-Banen mellem Kolind og Trustrup Stationer, og der er godt 6 km Afstand til hver af de to nærmeste Stationer. Omegnens Beboere har i Aaret 1911 hentet og afsendt 310 Vognladninger Gods ved de to Stationer, og de maa, som det anføres i Betænkningen, køre dobbelt saa langt for at faa deres Gods til Station, som hvis de fik et Sidespør ved Billetsalgsstedet. Dette Andragende synes jo at være noget berettiget, og Udvalget er enig om at henvise det til Ministerens Overvejelse. Hvis Ministeren, efter at have undersøgt Forholdene, kommer til det Resultat, at det vil være til Gavn for Befolkningen, finder Udvalget ogsaa, at Andragendet bør efterkommes. Det er slet ikke lidt, disse Landboere og næringsdrivende skal have befordret med Banen, og det vilde sikkert være en stor Lettelse for dem at faa et Side-spør ved den Station, som er dem nærmest. Jeg skal dermed anbefale Indstillingen Nr. 14 til Vedtagelse.

Angaaende Betænkningens Nr. 34 skal jeg vente med at udfale mig, til Ministeren og Mindretallets Ordfører har haft Ordet.

K. M. Klausen: Det i Betænkningen under Nr. 18 opførte Andragende fra Statsbanernes Togpersonale vedrører 154 Togbetjentes og 127 Togføreres Anciennetetsforhold. Andragerne gør gældende, at der ved Lønningsloven af 1908 er den Mangel, at „Tjenestemænd ved Statsbanerne, som var avancerede ud over den Stilling, hvori de oprindeligt havde været ansat, ikke fik nogen Anciennetet tillagt for de Aar, de havde tjent i lavere Stillinger“. De siger, at de lider under denne Mangel, og de ønsker derfor, at der maa blive tillagt dem en Anciennetet svarende til deres Tjenestetid i lavere Stilling. Det forekommer det Mindretal, hvortil jeg hører, at der er sket disse Folk Uret, og vi foreslaar derfor, at dette Andragende henvises til Ministerens Overvejelse.

Mortensen: Det i Betænkningen under Nr. 34 omhandlede Andragende er af mine Partifæller i Finansudvalget foreslaaet henvist til Overvejelse af Ministeren for offentlige Arbejder. Naar ikke flere af Udvalgets Medlemmer er med til at foreslaa dette, gaar jeg ud fra, at det skyldes tilfældige, sammenstødende Omstændigheder og maaske en lille Fejltagelse. Thi dette Andragende foreligger jo ifølge Ministerens egen Opfordring. Den højtærede Trafikminister har den 4. April 1911, ved Behandlingen af Tillægsbevillingsloven for 1910—11, den Gang jeg anførte, at man ønskede disse Smaaforandringer foretagne ved Strømmen Holdeplads, udtalt, at der bare skulde fremskaffes et Andragende, som stillede dette Krav, saa skulde det blive taget under velvillig Overvejelse i Ministeriet. Et saadant Andragende fremkom, men da der ikke indløb Svar derpaa, mindede Beboerne i Efteraaret derom og henvendte sig samtidig til Finansudvalget. De kræver ikke en Smule mere, end jeg den Gang ønskede. Der staar i Betænkningen, at Andragendet er fra 92 næringsdrivende i Kommunerne Syd for Randers Fjord, men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at ikke alle er næringsdrivende, idet mindst 3 Kommuner gennem deres Sogneraadsmænd andrager om at faa denne lille Foranstaltning gennemført. Nu ved jeg godt, det indvendes, at det forlangte vil medføre yderligere Omkostninger, end der her er Tale om; men jeg fremhæver, at Andragerne har anført, at de ikke forlanger mere, og at de mener, det neppe i en overskuelig Fremtid vil være nødvendigt at stille større Krav. De vil nøjes